

Zbornik sudske prakse

Predmet C-604/12

H. N.
protiv
Minister for Justice, Equality and Law Reform i dr.

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supreme Court (Irska))

„Direktiva 2004/83/EZ – Minimalni standardi za odobravanje statusa izbjeglice ili statusa osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita – Direktiva 2005/85/EZ – Minimalne norme koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama – Nacionalno postupovno pravilo koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice – Dopustivost – Postupovna autonomija država članica – Načelo djelotvornosti – Pravo na dobru upravu – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 41. – Nepristranost i žurnost postupka“

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 8. svibnja 2014.

1. *Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika azila – Status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita – Direktiva 2004/83/EZ – Nacionalno postupovno pravilo koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice – Dopuštenost – Pretpostavke – Poštovanje načela djelotvornosti – Istodobno podnošenje zahtjeva za azil i zahtjeva za supsidijarnu zaštitu – Ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu u razumnom roku*

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 41.; Direktiva Vijeća 2004/83)

2. *Granična kontrola, azil i useljavanje – Politika azila – Status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita – Direktiva 2004/83/EZ – Postupak ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu – Nacionalno tijelo koje tražitelja obavještava o svojoj namjeri donošenja odluke o protjerivanju iz zemlje prije ispitivanja njegovog zahtjeva – Povreda načela dobre uprave – Povreda obveze nepristranosti – Nepostojanje*

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 41.; Direktiva Vijeća 2004/83)

1. Ni Direktivi 2004/83 o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina treće zemlje ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita te o sadržaju odobrene zaštite kao ni načelu djelotvornosti i pravu na dobru upravu nije protivno nacionalno postupovno pravilo koje ispitivanje zahtjeva za supsidijarnu zaštitu čini zavisnim od prethodnog odbijanja zahtjeva za priznavanje statusa izbjeglice, s obzirom na to da je, s jedne strane, zahtjev za priznavanje statusa izbjeglice i zahtjev za supsidijarnu zaštitu moguće podnijeti istodobno i da, s druge strane, to nacionalno postupovno pravilo ne dovodi do ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu nakon proteka razumnog roka, a što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

Naime, s jedne strane, supsidijarna zaštita predstavlja nadopunu zaštite izbjeglica sadržane u Ženevskoj konvenciji.

S druge strane, uzimajući u obzir da tražitelj međunarodne zaštite nije nužno u mogućnosti procijeniti na koju vrstu zaštite se odnosi njegov zahtjev i da k tomu status izbjeglice nudi zaštitu čiji je opseg širi od onoga koji se stječe supsidijarnom zaštitom, zahtjev za supsidijarnu zaštitu ne može načelno biti ispitan prije nego što nadležno tijelo donese odluku o tome da tražitelj međunarodne zaštite ne ispunjava uvjete koji opravdavaju odobravanje statusa izbjeglice.

Konačno, takvo pravilo mora osobama koje traže supsidijarnu zaštitu osigurati djelotvoran pristup pravima koja im dodjeljuje direktiva.

(t. 32., 34.-36., 42., 57. i izreka)

2. Kad država članica provodi pravo Unije, zahtjevi koji proizlaze iz prava na dobru upravu koje je utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i koje predstavlja opće načelo prava, a osobito pravo svake osobe da nadležna tijela njezine predmete obrađuju nepristrano i u razumnom roku, primjenjuju se u okviru postupka priznavanja supsidijarne zaštite koji provodi nadležno nacionalno tijelo.

Kad je riječ o nacionalnom propisu prema kojem se o zahtjevu za supsidijarnu zaštitu mora voditi zaseban postupak i koji može biti podnesen tek nakon odbijanja zahtjeva za azil, činjenica da nacionalno tijelo, prije početka ispitivanja zahtjeva za supsidijarnu zaštitu, obavještava tražitelja te zaštite o svojoj namjeri donošenja odluke o protjerivanju iz zemlje ne može kao takva značiti nepostojanje objektivne nepristranosti tog tijela.

Naime, nesporno je da je ta namjera nadležnog tijela motivirana utvrđenjem prema kojem državljaniin treće zemlje ne bi ispunjavao uvjete potrebne da mu se prizna status izbjeglice. To utvrđenje međutim ne bi značilo da je nadležno tijelo već zauzelo stajalište o pitanju ispunjava li taj državljaniin uvjete za odobrenje supsidijarne zaštite, tako da postupovno pravilo o kojemu je riječ nije u suprotnosti sa zahtjevom nepristranosti koji proizlazi iz prava na dobru upravu.

(t. 49.-51., 53.-55.)